

En anden Bestindien angaaende Post er den i Lovforslaget's § 1 under C 5 opførte Sum af 43,978 Rbd. 52 ø. som Raaneforskræninger til Plantagers Drift. Gouvernementet for de dansk-besindiffe Der saae sig nemlig paa Grund af de særdeles uheldige Coniuncturer paa Derne i Aaret 1850 foranlediget til at give visse Plantere Forskud af Statskassen til deres Eiendommens Drift, imod den ved Plakat af 14de Mai 1823 hjemlede fortrinlige Sikkerhed i nærmeste Høst og de paa Derne sædvanlige Renter af 6 pCt. aarlig, hvilken Forskalkning vandt Regjeringens Bifald. Fra dette Foretagende synes man efter Omstændighederne at være sluppen nogenlunde heldigt, da der ifølge de seneste Indberetninger af disse Forskud endnu kun resterer en Sum af henved 4000 Rbd., som ikke er tilbagebetalt, medens Renteindtagten deraf har udgjort over 1,400 Rbd. Ikke desto mindre vilde Udvalget ansee det for aldeles utilraadeligt, om Administrationen nogenstunde gjentog det samme Forseg, da Statskassen ligesaa lidt i Colonierne som i Moderlandet bør indlade sig i Banquierforretninger, der langt bedre drives af Private. I nærværende Tilfælde antager Udvalget imidlertid, at man bør lade den opførte Udgift passere, nærmest af Hensyn til, at Gouvernementets Stilling paa den nævnte Tid var overmaade vanskelig, at lignende Forskud tidligere have været tilstaaede, og at den forrige Gouverneur maa ansees for at have været i Bestidelse af en extraordinair Myndighed.

Med Hensyn til de øvrige Poster antager Udvalget, at der kun er det formelle Spørgsmaal at afgjøre, om de bør opføres eller ikke opføres paa Tillægsbevillingen. Det maa nemlig erkjendes, at, dersom enhver enkelt Finantsloppost, der blev overskreden, skulde suppleres ved en Tillægsbevilling uden Hensyn til Grunden dertil, da vilde dette ikke alene ofte stride imod Forholdets Natur, men ogsaa gribe forstyrrende ind i Statsrevisionens Virksomhed. Flere af de i Finantsloven opførte Udgiftsposter ere vistnok af en saadan Bestaenhed, at de snarere, ligesom Indtagterne, ere at betragte som et Overslag over, hvad der med Nøiemhed kan ventes at ville medgaae til visse Formaal, hvis Fyldestgjørelse i Hen-

hold til et givet Grundlag skal finde Sted, end som Summer, indenfor hvis Grandse Bestyrelsen nødvendigvis maa holde sig. Uden her at ville indlade os paa en udsørlig Undersøgelse, der neppe vil være hensigtsmæssig, før en Statsrevision har fundet Sted, skulle vi fremhæve nogle Tilfælde, hvor en Tillægsbevilling forekommer os unødvendig.

Dette gjælder saaledes om de Tilfælde, hvor en Bevilling er støttet til en Lov eller Regler, der have samme Charakter som Love, og hvor Bevillingens Overskridelse ikke er bevirket ved nogen Afvigelse fra Loven, men netop ved Lovens Anvendelse paa de i Aarets Løb indtrufne regelmæssige Tilfælde. Her antager Udvalget ikke, at det er nødvendigt at søge en Tillægsbevilling, blot fordi den i Finantsloven beregnede Sum er bleven overskredet; thi paa den ene Side har Finantsloven her ikke villet opstille en bestemt Grandse, udtrykt i Tal, og paa den anden Side vilde Tillægsbevillingen da komme til at indeholde en Erkjendelse af, at den forbrugte Sum i alle sine Dele var udgivet i Overensstemmelse med Loven, hvilket atter forudsatte en i det Enkelte gaaende Undersøgelse, som kun Statsrevisionen er istand til at foretage. Dersom derimod Regjeringen havde udgivet under denne Post en eller anden Sum, hvortil den ikke var berettiget efter den til Grund liggende Lov, da vilde en Tillægsbevilling i den Anledning være nødvendig, selv om den i Finantsloven opførte Sum ikke derved var bleven overskredet.

Det Samme synes at være Tilfældet, hvor den i Finantsloven opførte Sum kun er at betragte som et Udtryk for en eller anden Fornødenhed, der skal fyldestgjøres, et eller andet Foretagende, der i Aarets Løb skal udføres, naar det tillige kan godtgjøres, at det Overslag, hvortil den tilsvarende Post i Finantsloven er støttet, har været affattet saa nøiagtigt som muligt, og at den opførte Sum er bleven overskredet derved, at Afvigelsen fra Overslaget er grundet i Forhold, hvorover Regjeringen ikke er Herre, f. Ex. Priisforhøielse o. s. v. Skulde man derimod være afvegen fra den Plan, som laa til Grund for Beregningen af den i Finantsloven opførte Sum, da maatte et Andra-